

Blads skal opmaales og Told beregnes deraf. Nu tror jeg, at Sejlskipperen med Grund kan sige, at hans Blads paa Dækket til Dels er fornøden for hans bevægende Kraft, idet hele Manøvreringen med Sejlene foregaar paa Dækket og bliver i høj Grad belemet; naar han har en svær Dækslast. Det samme Udtryk, der her bruges, at der for Dampskibene skal foregaa et Fradrag ikke alene af det Rum, Maskinerne faktisk indtage, men ogsaa af det, der kan siges at være fornødent for Dampskibets bevægende Kraft, kunde, forekommer det mig, føre til, at man i den Henseende lempede Reglerne for Opmaalning af Sejlskibene noget mere, end nu er Tilfældet. Hvad Vej man i den Henseende skulde gaa, skal jeg lade være usagt. Det laa uhyre nær at foretage en Lempelse i Beregningen pr. Kommercelæst af Dækslast, men derved har man den Ulempe eller Fare, at man da vilde sætte en Præmie paa at have en stor Dækslast, og det er sikkert noget, der ikke bør præmieres. Den anden Vej vil være den, af Hensyn til Konkurrencen mellem de to Skibsarter noget at begrænse Fradraget for Dampskibene ifølge denne Regel, og da dette jo vil medføre en Indtægt for Statskassen i Toldafgiften, vil det paa den anden Side kunne afbalanceres derved, at man mulig satte selve Toldafgiften pr. Kommercelæst lavere, end her er foreslaaet. Jeg skulde antage, at en saadan billig Afbalancering af Byrderne mellem Damp- og Sejlskibe kunde komme til at give sig Udslag i, at man i Stedet for 3 Kr. 25 Ø. pr. Ton satte 3 Kr. og indskrænkede noget Fradraget for Dampskibenes Vedkommende. Jeg er ikke tilstrækkelig detailkyndig i Sagen til at kunne give nærmere Anvisning derpaa, men det forekommer mig, at det er Synd ikke at gøre, hvad man formaar, for at bevare denne Trælastfragt og maaste ogsaa Stentulfragten for Sejlskibene. Det er det sidste, de endnu have tilbage.

H. Madsen: Da det dog synes nødvendigt at gøre en Forandring i Toldlovgivningen, skal jeg ogsaa tillade mig, da Lejligheden gives, at at fremkomme med nogle Udtalelser, skønt det, jeg vil sige, maaste ikke rigtig hører hjemme under Forhandlingen af selve dette Lovforslag. Jeg antager dog, at det vil være mig tilladt at gøre opmærksom paa den Omstændighed, at vore egne Fiskere maa svare Told af de Østers, de fange i Nordsøen. Det har vist ikke været Toldlovens Mening, at vore egne Fiskere skulde beskattes, men den har snarere tænkt paa en Beskatning af de fremmede, som indføre denne Vare. Østersfiskeriet i

Nordsøen har ikke tidligere været drevet af danske Fiskere. Det er først begyndt for et Mars Tid siden, og Lovgivningsmagten har derfor rimeligvis ikke tænkt sig, at der skulde lægges Skat paa dette Fiskeri, naar det drives af vort eget Lands Fiskere. Det har nu vist sig, at dette Fiskeri lykkes nogenlunde godt. Første Gang, man forsøgte det, gav det et mindre godt Udbytte; men da man havde forsøgt det nogle Gange, viste det sig, at det lykkedes nogenlunde godt. Det første Skib, der i Fjor gik ud, var Prinsesse Marie fra Frederikshavn, og det fiskede 17,000 Østers, som det bragte ind til Frederikshavn. Efterhaanden ere nu 4 Fiskekuttere gaaede ud fra Frederikshavn paa det samme Fiskeri, og de have bragt 20—30,000 Østers hjem fra hver Rejse. Saadan en Rejse tager en Maaned, og da Vintertiden benyttes til dette Fiskeri, gøre de i Reglen 4 Ture i Wintermaanederne. Af de Fiskere, som deltage i dette Fiskeri, maa der nu svares en stor Afgift. Hver Fiskekutter har en Bemanding af 6 Mand, og naar man saa tænker paa, at de fiske mellem 20—30,000 Østers 4 Gange om Vinteren og ved Hjemkomsten blive beskattede med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. 100 Østers, bliver det en Skat af mellem 12 og 1,600 Kr. for hver Fiskekutter, der er bemandet med 6 Mand. Det synes dog at være en temmelig høj Afgift at lægge paa vort Fiskeri, og da det desuden ser ud til, at Fiskernes Arbejde paa den Tid af Aaret ikke er meget lønnende, fordi Torst- og Flynderfiskeriet paa den Tid ikke kan drives, bliver Østersfiskeriet dog altid en Winterbestæftigelse, som kan give Fiskerne et lille Udbytte. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke skulde være tilbøjelig til at optage en Bestemmelse i denne Lov, hvorved vore egne Fiskere, som fiske paa dansk Søterritorium, kunne blive fritagne for at svare Told af de Østers, de der fiske.

Formanden (Høgshro): Det Emne, det ærede Medlem nu bragte paa Bane, ligger maaste nok inden for Forslagets Titel; men det ligger saa langt fra Forslagets Indhold, at jeg ikke vilde anse det for ønskeligt, at man gik videre ind paa denne Sag.

C. Sage: Jeg er ligesom det ærede Medlem fra Møen af den Mening, at den Forandring, som her er foreslaaet, er hensigtsmæssig og fornuftig. Jeg maa dog tilføje, at Tolden paa Stentul og i øvrigt ogsaa paa Trælast hører til de Toldafgifter, som man ved en Toldreform fra forskellige Sider vil ønske helt ophævede. Men naar